

תת"ע 6759/12/22 - נידאל דבש נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 6759-12-22 מדינת ישראל נ' דבש
תיק חיצוני: 51151400861

מספר בקשה: 1

בפני **כבוד השופטת, סגנית הנשיא שרית זוכוביצקי-אורי**
מבקש **נידאל דבש**
נגד **מדינת ישראל**
משיבה

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 04.01.2023.

1. המבקש קיבל לידי דו"ח מסוג הזמנה לדין שמספרו 51151400861 המייחס לו עבירה שבוצעה ביום 03.10.2021 של אי ציות לאור אדום ברמזור בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה.
2. ביום הדין אליו זומן, לא התייצב המבקש בבית המשפט, ומשכך נשפט בהעדרו ונגזר עליו קנס בסך 1,500 ₪.

טענות הצדדים

3. לטענת המבקש הוא נעדר מהדין כיון שלא קיבל הודעה על תאריך הדין.
4. המשיבה בקשה לדחות הבקשה. המשיבה צרפה לתגובה אישור מסירה על פיו נשלח למבקש זימון לדין וזאת בהמשך לבקשתו להישפט, באמצעות דואר רשום וזאת לכתובתו הרשומה של המבקש במשרד הפנים ודבר הדואר חזר כ"לא נדרש" בתאריך 8.11.2022.
5. לענין עיוות הדין טענה המשיבה, כי לא הונחה תשתית שאכן ייגרם כזה במיוחד בהינתן העובדה שבית המשפט הטיל על המבקש, לפני משורת הדין את הקנס המקורי.

דין והכרעה

6. הבקשה הוגשה ללא תצהיר ועל כן דינה להידחות על הסף. למעלה מן הצורך בחנתי את טענות המבקש לגופן.

7. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 **חסיין נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 7.4.2008):

"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגינות ההליך הפלילי".

8. לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ") הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.

9. כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

10. סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 **סמימי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 29.12.09) בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קבלת ההזמנה לדיון וקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקשת

11. בעבירות קלות, קובעת תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974 :

"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לעניין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן."

משהוכח כי נשלח דואר רשום אף בהעדר אישור מסירה או אישור שאינו ממולא כדין, רואים אותו כמי שהגיע למענו תוך 15 יום מיום שנשלח (עפ"ת (ב"ש) 47513-02-17 **בולנדי נ' מדינת ישראל**, (פורסם בנבו 21.05.17), עפ"ת (חי') 67571-03-18, **אפשטיין נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 25.04.18), רע"פ 106/15 **עו"ד קריב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 20.01.15)).

גם בעפ"ת 62391-02-19 **סויטי נ' מדינת ישראל** (לא פורסם), נקבע כי על מנת לבסס את חזקת המסירה הקבועה בסעיף 44 לתקנות די להראות כי נשלחה לנמען הזמנה בדואר רשום.

12. דהיינו, אם הוכיחה המשיבה כי שלחה את ההודעה בדואר רשום כדין, חזקה שההודעה נשלחה כדין ועל המבקש מוטל הנטל להפריך חזקה זו.

על פי אישור המסירה, שצורף לתגובת המשיבה, ההזמנה לדין נשלחה לכתובתו של המבקש "צור בחר 0 ת"ד 73426 ירושלים 9741500", והוחזר בציון הערה "לא נדרש".

13. דבר הדואר "לא נדרש" על ידי המבקש, כלומר, מדובר במצב בו ההודעה לסור לסניף הדואר ליטול את דבר הדואר נשלחה לכתובתו של המבקש אך הוא לא ניגש לקבלה. במצב מעין זה ייחשב המבקש כמי שההודעה הומצאה לו כדין ועליו הנטל להוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בו (עפ"ת 20229-12-17 **חזן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 2.01.18) ורע"פ 3698/17 **יוספוב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 7.05.17)).

14. המבקש לא טען שכתובתו שונה מהכתובת אליה נשלחה ההזמנה לדין ואף לא עמד בנטל הנדרש להוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בו.

בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה לדין הומצאה למבקשת כדין ולא הוכחה סיבה מוצדקת לאי התייצבותה לדין.

האם קיים חשש לעיוות דין

15. גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 **סעדא נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 24.4.2018)).

16. ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דינו יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 **עמיד גיש נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו 27.5.2018)).

17. המבקש לא העלה טענות בנוגע לעבירה שיוחסה לו וגם לא לעניין העונש. העונש שהוטל על המבקש, תוך שנלקח בחשבון עברו התעבורתי, לא רק שאינו חורג מהענישה הנוהגת בעבירות בהן הורשע המבקש, אלא שהוא ניתן לפני משורת הדין, תוך שהוא מקל עם המבקש. בנסיבות אלה הסיכוי לשינוי תוצאת פסק הדין קלוש.

לפיכך, איני סבורה כי ייגרם לנאשם עיוות דין אם לא יבוטל פסק הדין.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדין הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ה שבט תשפ"ג, 16 פברואר 2023, בהעדר
הצדדים.